

Arrest

nr. 294 840 van 28 september 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 12 december 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 november 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 april 2023.

Gelet op het arrest van 6 juli 2023 met nr. 291 554 waarbij de debatten worden heropend en de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. QUESTIAUX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten

1.1. Verzoeker diende op 16 september 2022 een verzoek om internationale bescherming (VIB) in bij de Belgische overheden.

1.2. Een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek wees uit dat verzoeker op 4 juli 2018 reeds een VIB indiende bij de Zweedse overheden.

1.3. Op 6 september 2022 richtten de Belgische overheden een verzoek tot terugname aan de Zweedse overheden op grond van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

1.4. Op 28 september 2022 stemden de Zweedse overheden in met dit verzoek, dit op grond van artikel 18 (1) b van deze Dublin III-verordening. Deze bepaling voorziet in een terugname van een verzoeker wiens verzoek in behandeling is en die een verzoek in een andere lidstaat heeft ingediend of die zich zonder verblijfstitel ophoudt in een andere lidstaat, volgens de voorwaarden bepaald in de artikelen 23, 24, 25 en 29 van voormelde verordening.

1.5. Verweerder treft op 14 november 2022 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Deze bijlage is de thans betreden akte.

1.6. Op 21 maart 2023 trof verweerder een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

1.7. Bij arrest 28 september 2023 met nr. 294 838 werden de beroepen verworpen die werden ingediend tegen de in punt 1.6. bedoelde beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

2.2. Verzoeker werd niet op een gedwongen wijze overgedragen aan de Zweedse autoriteiten. Een belang bij een beroep gericht tegen een beslissing waarbij de Zweedse autoriteiten verantwoordelijk worden geacht voor de behandeling van het VIB en dat er finaal op is gericht te bewerkstelligen dat de Belgische autoriteiten hiervoor verantwoordelijk worden, veronderstelt dan de volgehouden aanwezigheid van verzoeker in België.

2.3. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter vraagt de partijen hun standpunt toe te lichten in geval de beslissing tot verlenging van de termijn voor overdracht onder de Dublin III-verordening overeind blijft. De voorzitter wijst erop dat de zaak nog steeds in de LSP-procedure zit waarbij er een beschikking is van de Raad die stelt dat het lijkt dat verzoeker geen belang meer heeft omdat uit een raadpleging van het wachtregister is gebleken dat verzoeker hieruit werd afgevoerd van ambtswege. De voorzitter vraagt waar de betrokkene verblijft. De raadvrouw haalt aan dat het te verregaand is te verwachten dat zij op elk moment kan aantonen waar verzoeker is. De voorzitter wijst erop dat een afvoering van ambtswege uit het wachtregister een vermoeden van vertrek inhoudt. De raadvrouw wijst erop dat zijn aanwezigheid in België blijkt uit het feit dat hij twee beroepen tegen de verlengingsbeslissing heeft ingediend en twee raadsmanen heeft geraadpleegd. Meester Dotreppe zou Meester Questiaux niet hebben kunnen opvolgen en de pro deo formulieren niet kunnen hebben vervolledigen zonder de aanwezigheid van verzoeker. Bovendien heeft verzoeker in een e-mail aan verweerder laten weten waar hij verbleef en heeft een vriend gezegd waar hij is. Dit wordt volgens de raadvrouw ondersteund door de stukken in het dossier. Zij benadrukt dat het laatste verzoekschrift dateert van mei 2023 en dat er sindsdien geen enkele aanwijzing is dat hij vertrokken zou zijn. Ten gronde stelt de raadvrouw te volharden in het verzoekschrift. De voorzitter geeft aan dat het om het belang bij het beroep te behouden, duidelijk moet zijn dat verzoeker in België verblijft en wijst erop dat in de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn kan gelezen worden dat verzoeker niet aangetroffen wordt op de door hem opgegeven verblijfsadressen in België. Verweerder sluit zich aan bij de vaststellingen van de voorzitter en stelt dat er geen concrete bewijzen voorliggen van verzoekers aanwezigheid in België.”

2.4. Gelet op het feit dat uit het wachtregister, waartoe de Raad toegang heeft, blijkt dat verzoeker op 14 maart 2023 van ambtswege werd afgevoerd, gezien in de in punt 1.6. bedoelde beslissing – waarbij de hietegen ingestelde beroepen werden verworpen –, kan worden gelezen dat verzoeker op 4 januari 2023 het opvangcentrum van Jodoigne heeft verlaten, dat er hierna tevergeefs werd gecontroleerd op door verzoeker meegedeelde privéadressen, dat verzoeker na 1 maart 2023 geen nieuwe verblijfplaats meer bekend maakte en geen contact meer opnam met de Dienst Vreemdelingenzaken, zijn er duidelijke aanwijzingen dat verzoeker zich mogelijk niet langer in België bevindt. Deze worden ter terechtzitting niet ontkracht door de raadsvrouw van verzoeker. Zo kan zij niet worden gevolgd in haar betoog dat zijn aanwezigheid in België zou blijken uit het feit dat er twee beroepen tegen de verlengingsbeslissing werden ingediend en dat er twee raadsmanen werden ingeschakeld. De Raad leest in de artikelen 508/1 e.v. van het Gerechtelijk Wetboek inzake de juridische tweedelijnsbijstand niet dat het vervolledigen van pro deo formulieren voor het indienen van beroepen of het inschakelen van twee advocaten, de aanwezigheid van verzoeker op het Belgisch grondgebied vereist. De beroepen tegen de in punt 1.6. bedoelde beslissing werden ingediend op 24 april en 15 mei 2023 (een opvolging blijkt niet uit de stukken). Zelfs indien het voormelde zou kunnen aantonen dat verzoeker op 15 mei 2023, zijnde de dag dat het tweede beroep wordt ingediend tegen de in punt 1.6. bedoelde beslissing, nog in België verbleef, ligt er geen enkel begin van bewijs voor dat hij sedert 15 mei 2023 tot heden, of minstens actueel in België verblijft (geen stukken uitgaande van NGO's voor de huisvesting of medische verzorging van verzoeker, geen medische attesten van artsen, zelfs geen bewijzen van aankopen in België zoals van drank, voedsel, geen foto's met *“een vriend”* in België, ...). Het volstaat niet om ter terechtzitting te betogen dat er sinds 15 mei 2023 geen enkele aanwijzing is dat hij zou zijn vertrokken. Ook het vage betoog van de raadsvrouw ter terechtzitting dat verzoeker in *“een e-mail”* aan verweerder laten weten heeft waar hij verbleef en dat *“een vriend”* heeft gezegd waar hij is en dat dit wordt ondersteund door de stukken in het dossier, kan niet tot een andersluidend oordeel leiden. In het administratief dossier zitten e-mailberichten van raadsvrouw Questiaux van 23 en 29 november 2022 alsook van 4 januari 2023 waarin ze meedeelt dat verzoeker op een adres in Brussel verblijft. Uit de in punt 1.6. bedoelde beslissing blijkt dat de politiediensten op dit adres verscheidene keren zijn langsgesgaan, maar verzoeker er niet konden aantreffen. Volgens de voormelde beslissing diende verzoeker op 1 maart 2023 mee dat hij op een privéadres bij *“een vriend”* zou gaan verblijven in Brussel. Ook daar werd verzoeker niet aangetroffen door de politiediensten, zo kan worden gelezen in de in punt 1.6. bedoelde beslissing.

2.5. Er wordt niet aangetoond wordt dat verzoeker nog beschikt over het wettelijk vereiste actuele belang bij het beroep.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA